

XXIX. Kárpát-medencei Magyar Erdészdiák Találkozó és Tanulmányút

Idén tavasszal ismét megrendezésre került április 8. és 14. között a XXIX. Kárpát-medencei Magyar Erdészdiák Találkozó és Tanulmányút, melyen Dél-Dunántúl erdészeti tájait vettük célba.

Nyolc hónap után Nagykanizsán találkoztunk újra székely diáktársainkkal, ahonnan a baráti öleléseket követően a Zalai megyei Csömödérre indultunk elfoglalni a szállásunkat. A hosszas esti élménybeszámolók után másnap kissé megtörve indult el a társaság egy szűkárósított lucfenyves harveszteres kitermeléséhez *Molnár Attila* fahasználati műszaki vezető és *Gyergyák Lajos* erdőművelési ágazatvezető irányításával. Ezután egy ősbükköst csodálhattunk meg, ami előtt megismertettek velünk egy lékes felújítógást is.

A budafai vadászházban vendéglátóink finom gulyáslevesrel vártak minket, ami után mindenki megnyalta a tíz ujját. Ebéd utáni sziesztaként bejártuk a budafai arborétumot és megismerkedhettünk sokszínű növényvilágával. Délután pedig elsétáltunk a szállásunkhoz közeli II. világháborús bunkerekhez.

A második napon került sor a találkozó hivatalos nyitóestjére, amikor is a himnuszok elnéklése után bemutatkoztak az új résztvevők. A nótázással megkoronázott este után, másnap reggel továbbindultunk a HM Kaszó Zrt. központjába. Vendéglátóink már terepijárókkal vártak, és gyors pakolás után kivitték minket a közelben található Kúvölgyi halastóhoz. Ott *Febér Zsuzsanna* kerületvezető erdész vezetésével körbejártuk a tó körül álló KST állományokat, és megismerkedtünk a tó kialakulásának a történetével is. Visszaérve a rövid sétából, éppen szűrték le az alaplevet a filagória mellett. A látvány és a finom illatok mindannyiunk nyáleválasztását beindította. Elmondhatjuk, hogy nem hiába volt a pavlovi reflex, vendéglátóink nagyszerű halászlével leptek meg minket.

Délután továbbindultunk a kaszópusztai kisvasúthoz, ahonnan a Baláta-tó felé utaztunk. Útközben *Melegh Zsolt* és *Sashalmi Miklós* kerületvezető erdészek tartottak előadást az időszakos növényvédelmi problémákról, amelyek megnehezítik az erdősítések sikeres véghezvitelét. Kiemelten rámutattak egy kocsányos tölgy makkvetésben okozott jelentős borzákra, ami nem

csak nekünk, de a helyi erdészeknek is újdonság volt. A második megállónál a Baláta-tó kialakulásáról és növényvilágáról kaptunk részletes beszámolót *Horváth Ferenc* idegenvezetőtől.

A harmadik este a jó adag pörkölt és egy korsó sör elfogyasztása után korán nyugovóra tért a társaság. Reggel rövid utazással érkeztünk Somogyszobra, ahol a SEFAG Zrt. erdőművelőjével, *Tímár Józseffel* találkoztunk. Első állomásunkon egy kocsányos tölgy erdőtelepítést mutatott meg nekünk, miközben elmesélte az erdőgazdaság történetét is. Rövid idő múltán már friss pogácsánkat fogyasztottuk a Lábodi Vadászterület központjában, ahol *Horváth Mibály* erdészeti igazgató tartott előadást az erdészeti munkájáról. Az ország egyetlen vadászterületének jellemzője, hogy 12 ezer hektár kezelt erdőterület mellett a vadgazdálkodással érintett terület 58 ezer hektár.

A nap további részében *Ács Kornél* fővadász mutatta be az erdészeti vadgazdálkodási tevékenységeit, majd segítségével mi is gyakorolhattuk a trófeabírálatot a nagysalléri vadászháznál. Délután szállásunkhoz utaztunk, a Sziágyi Erdei Iskolához. Ott az erdei iskola vezetője, *Jákliné Mibály Bernadett* mondta el a fontosabb tudnivalókat, például hogy az erdei iskola évente 1500 diákot fogad szerte az országból. Majd a SEFAG Zrt. Erdészeti politikai Osztályának osztályvezető-helyettese, *Dr. Takács László* vezette le nekünk részletesen az erdőgazdaság felépítését, munkáját. Délután a készülő dämpörkölt mellett beszélgettünk vendéglátóinkkal. Az este hagyományainkhoz híven selmeci nótákat intonálva koronáztuk meg a napot.

Másnap reggel a búcsú után Szentlőrinc fele vettük az irányt, ahonnan a Mecsekerdő Zrt. erdőművelési ágazatvezetőjével, *Horváth Péter Brunóval* indultunk tovább a közelben magasló Jakabhegyre. Ott találkoztunk az Árpádtetői Erdészeti igazgatójával, *Hobn Miklóssal*, aki az erdészeti erdő- és vadgazdálkodási tevékenységeiről beszélt. Körünkben köszönthettük még *Kárpáti Gábor* régészt is. Jóvóltából tudtuk meg, hogy a hegytetőn fekszik Közép-Európa legnagyobb őskori földvárja. Ezen kívül láthattunk egy halomsír-mezőt is, és egy pálos kolostor romjait, majd megcsodálhattuk a kilátást a Zsongor-kőről.

Lemászva a hegyről, Bakonyán néztük meg a folyamatos erdőborítás kezelési módszereit kocsánytalantölgy-állományban. Ezután a Szigetvári Erdészeti területére, még pontosabban Almamelékre indultunk, ahol az erdészeti igazgatója, *Sajgó Ferenc* és *Schneidler Viktor* erdőgondnok beszélt a környék erdőgazdálkodásáról, majd természetes felújítást nézhettünk meg egy ezüsthársas bükkösben. A vadgazdálkodásról *Tibanyi Attila* fővadász számolt be, és az ő révén tudhattunk meg részleteket a zártéri vadtartásról a sasréti vaddisznós-kertben, amelynek területe 400 hektár és évente nagyjából 100 disznót ejtenek el benne. Ezután a Kikerics Erdei Iskolát látogattunk meg, mely egyben aznap szálaláshelyünket is jelentette. Később végigsétáltunk a szomszédos „ősbükkösön” is. Az este folyamán a határon túl ragadt társaink tiszteletbeli székelyekké avatták az új soproni résztvevőket, ami még szorosabbá tette a köteléket a hallgatók között, és természetesen másnapra táskás szemeket is eredményezett.

A hatodik nap reggelén hosszú út állt előttünk, mivel a Gemenc Zrt. Pandúri Erdészetéhez tartozó Karapancsai Majorságot vettük célul. Kísérőink, Szabó Balázs fahasználati ágazatvezető volt, és két korábbi „brassó-sopronos”, nevezetesen Badari Tibor művelési ágazatvezető és Drótos Erika gyakornok, akik a szakmai program keretében beszéltek a majorság történetéről és épületeiről, illetve az erdészet területén folyó erdő- és vadgazdálkodásról. Megtekinthettük a Nagykastélyt, illetve a Kiskastélyt is, ahol megcsodálhattuk a korábban még világrekorder gím-bika-trófeák másolatait. Délután szállásunkra indultunk a Szekszárdi Erdészet területén álló Pörbolyi Ökoturisztikai Központba.

Az utolsó napon Kovács Gábor erdész-vezetővel, Lőrincz Sándor fővadász-szal ismerkedhettünk meg és ismét egy korábbi „brassó-sopronost” köszönthettünk körükben Mézes Gergely gyakornok személyében. Először megtekinthettünk legalább egy tucatnyi hullajtott gím-bika-agancsot, aminek következtében nyom-ban megindult a székelyek szakmai vitája az egyedek koráról. A szombati nap szakmai programja a hullámtéri erdő- és vadgazdálkodásról szólt, emellett betekintést

nyerhettünk egy halászlé és egy méhé-szeti múzeumba is. Megismerkedhettünk a dunai halászok eszközeivel és munkájával, illetve a méhészsakmába is bevezetést nyertünk, és ezeken keresztül bepilanthattunk a Sárköz néprajzába is. Utunk során a pörbolyi kisvasút mellett haladtunk, miközben a körülöttünk álló egyes kocsanystölgy-, nemesnyár- és feketedió-állományokban a szerencsések még hullajtott agancsra is leltek. Visszafelé az erdei vasút vitt minket, az élvezetes út alatt elkortyolhattuk a hosszú séta után jól megérdemelt hideg sörünket. Délután – az erdészet engedélyével – a társaság agancsozni ment a szállás körüli erdőtömbökbe, ki kisebb, ki nagyobb sikerrel.

A nap végén megtartottuk a tanulmányút záróestjét. Himnuszaink elnéklése után átbeszéltük a héten látottakat, hallottakat. „A tegnap is ma fektüdtünk le, és ma is bolnap fekszünk le” elv alapján hajnalig szólt a nóta. Másnap igen nehéz kelés és gyors reggeli után Szekszárdra siettünk, ahol elbúcsúztunk székely diáktársainktól, barátainktól, akik megkezdtek hosszú útjukat Brassó felé. Mi kiváló buszsofőrünk, Oláh Gergő vezetésével visszaindultunk Nagykanizsára, ahonnan meg-

céloztuk Sopront. A fásasztó út közben az ablakon merengve néztünk ki, hogy milyen hamar véget ért a hét.

Mindez nem jöhetett volna létre kiváló vendéglátóink nélkül, akik minden körülmények között szívesen és igazán vendégszeretően fogadtak minket, és ha kellett bebizonyították, hogy a *sel-meci szellem* még mindig átjárja őket. Fontos kiemelni, hogy az egy hét alatt sokrétű és változatos szakmai tapasztalatot adtak át nekünk, amelyért külön köszönettel tartozunk.

Köszönet illeti támogatóinkat is, különösen alma materünket, a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karát, mert a segítségük nélkül nem jöhetett volna létre a XXIX. Kárpát-medencei Magyar Erdésziák Találkozó és Tanulmányút.

Támogatóink: Mészáros Károly Erdészeti Felsőoktatási Emlékalapítvány, NYME Erdőmérnöki Kar, Zalaerdő Zrt., HM Kaszói Zrt., SEFAG Zrt., Mecsekerdő Zrt., GEMENC Zrt., HM Budapesti Erdőgazdaság Zrt., HM VERGA Zrt., Pilisi Parkerdő Zrt., Bakonyerdő Zrt., Észak-erdő Zrt., Utilis Kft., Pilic Kft.

A szervezők

A kiadványcsomag három részes és az 5-8 évesekhez szól.

Erdői iskolákban hasznos eszköz lehet, hiszen a gyerekek többsége városias környezetből jön és oda is megy vissza. Részben már ismerős élővilággal találkozik. A közismerten hivatástudatos erdész-pedagógusok érdekes programjai során kiegészülnek az ismereteik és mélyül az empátiájuk.

A gyerekek 80 oldalas füzeté 71. oldalig színes-képes, kevés szövegű. Teli társas megfigyelési, cselekvési ötletekkel, empátia növelő mozgásos játékokkal, vélemény nyilvánításra serkentő helyzetképekkel, színezést kínáló vonalas rajzokkal.

Egy pedagógus vezette lelkes, aktív gyerekcsoportnak ősztől-nyárig nem túl gyakori, sokszor apró jellegű, de

Dr. Nádai Magda

CSÖRGŐFÁRÓL CINKE SZÓL

Kisgyerekek találkozásai városi növényekkel és állatokkal

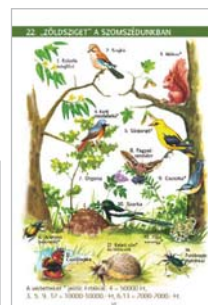
folyamatos, egymásra épülő programot kínál. Sőt számít a családi keretű kiegészítésekre, megerősítésekre. Fő címei figyelemfelkeltők: pl. „Várostartó tollasnép”, „Ablakközeli természet”, „Minivadon a „grundon”, „Jótettek nyáron”.

A további oldalakon oktatási intézményektől kapott fotók mutatják az e témakörben már példamutatóan serénykedő gyermekeket. Stílusáról a mintaoldalak tájékoztatnak.

A 64 oldalas, felnőttekhez szóló füzet bőséges szövege, ábrái, szakirodalom

Könyvajánló

ajánlata tartalmi és módszertani segítséget ad a gyerekekkel foglalkozóknak

A csomag harmadik része Társasjáték, amelyben egy kiválasztott növényen /gyermekláncfű/, lépésről-lépésre megismerhetik a környezet hatásait.

A kiadványcsomag 2012 végén jelent meg. Az Oktatókutatató és Fejlesztő Intézet szakvéleménye szerint: „...magas szakmai és grafikai színvonalú mű, mely minden óvodapedagógus és tanító haszonnal forgatható”

Kiadó: BAFILA Kft.
b.konyvmuhely@gmail.com